

تحلیل زیبا شناختی نقوش تزئینی سردر کاروانسرای گنجعلی خان

* مهناز شایسته فر

** سعیده خالقی زاده

چکیده

ارزشمند ترین بنای دوره صفویه در کرمان مجموعه گنجعلی خان است. این مجموعه را می‌توان موزه هنر عصر صفویه در کرمان دانست. سردر کاروانسرای گنجعلی خان در میان این مجموعه‌ی ارزشمند همچون نگینی زیبا می‌درخشد. چرا که کاشی کاری این سردر شامل تزئینات متنوعی از جمله انواع نقوش هندسی، گیاهی، انسانی و نقش‌های نمادینی می‌باشد که همنوشتی زیبایی را از جهت معنایی و بصری ایجاد کرده است. در نتیجه‌ی تحقیقات توصیفی- تحلیلی به عمل آمده در این پژوهش این مهم استنباط می‌شود که هنرمندان بنای این سردر، با درکار هم قرار دادن کتیبه‌ها و اشکال تصویری گوناگون بسیار زیبا و با تنوع فوق العاده شان که هر کدام از آنها تداعی گر معنایی خاص هستند توانستند ترکیبی تازه و بسیار جذاب پدید آورند که علاوه بر زیبایی شناختی در روح و اندیشه بیننده رسوخ کند و ذهن مخاطب را به ورای معنای ظاهری سوق دهند، معنایی که نشان از حرکت دارد، یعنی حرکت از عالم محدود دنیایی به عالم معنایی ملکوتی. نوشتار حاضر که به گونه توصیفی تحلیلی تنظیم شده است، بیشتر با تکیه بر پژوهش‌های میدانی و به صورت استنتاجی انجام شده است.

واژگان کلیدی: زیبایی شناسی، همنوشتی معنایی، سردر کاروانسرای گنجعلی خان، کتیبه، نقوش نمادین، نقوش هندسی

* دانشیار دانشکده هنر دانشگاه تربیت مدرس

** مدرس مرکز آموزش عالی فرش راور (نویسنده مسئول) res.art2012@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۱/۲۷

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۷/۲۹

مقدمه

مجموعهٔ عام المنفعه گنجعلی خان شامل: میدان، بازار، حمام، ضرابخانه، کاروانسرا، مسجد، چهار سوق و آب انبار می‌باشد. معمار زبردست این مجموعه، سلطان محمد معمار یزدی بوده است. مجموعهٔ گنجعلی خان از شگفت‌انگیزترین آثار تاریخی عصر صفوی استان کرمان محسوب می‌شود. بنی این مجموعهٔ گنجعلی خان حاکم کرمان در سالهای ۱۰۰۵ تا ۱۰۲۹ ق. بوده است (باستانی پاریزی، ۱۳۶۸: ۶۷).

عنصر اصلی مجموعهٔ گنجعلی خان که بناهای مختلف در اطراف آن شکل گرفته‌اند میدان می‌باشد که به میدان خان مشهور بود. این میدان از سه طرف به وسیلهٔ بازار احاطه شده است. در ضلع شمالی میدان ضرابخانه، ضلع شمال شرقی مسجد، ضلع غربی آب انبار، ضلع جنوبی حمام و در ضلع شرقی آن کاروانسرا قرار دارد (همان، ۱۳۳۶: ۷۹).

سردر کاروانسرا به دلیل دو طبقه بودن این بنا از سه سردر دیگر که به حمام و آب انبار و ضرابخانه منتهی می‌شود بلندتر است درنتیجه، این فضای وسیعتر به هنرمند اجازه هنرنمایی بیشتری می‌دهد که این امر باعث شده سردر بنای کاروانسرا از حیث نقوش و تصاویر تزئینی غنی‌تر از سه سردر دیگر باشد. سردر این بنا مزین به نقوش نمادین و همچنین کتیبه‌هایی است که در دل نقوش هندسی جای گرفته‌اند به گونه‌ای که ترکیب این عناصر تزئینی نه تنها در جهت زیبایی بصری در این سردر نقش داشته‌اند بلکه بار معنایی که در تعامل و هماهنگی این عناصر دیده می‌شود نیز در خور توجه می‌باشد.

معماری اسلامی فراتر از صرف تجربه‌ای زیبا شناختی یا فضایی است؛ این معماری جلوه‌ای نمادین از حقیقتی والا تر است. عروج معمار سنتی به سوی عالم بالا، در کار او، از طریق تنویر توده‌ی مادی منعکس می‌شود. این توده‌ی مادی با تکنیک‌های تزئین که آن را از نظر می‌پوشاند، و توجه را به ساحت رنگ و طرح هندسی و اشکال اندامی جلب می‌کند، زیبایی می‌یابد. این تزئین را باید تجلی نظم والا تری از وجود، و نه صرفاً استعمال سطحی الگوها، دانست. تغییر توده مادی معماری از طریق تزئین نماینده‌ی وجه منفی «الا لله» است، در حالی که تمرکز بر توحید الهی نشان دهنده اثبات «الا لله» است (Nasr, 1987: 105). معماری اسلامی یکی از بزرگترین جلوه‌های ظهور یک حقیقت هنری در کالبد مادی به شمار می‌آید؛ این نوع معماری به مثابه یکی از بزرگترین شاخه‌های هنر اسلامی توانسته است، بخش عظیمی از خصوصیات هنر اسلامی را در بستر زمان و در طول دوره‌های گوناگون نهادینه سازد.

از لحاظ تاریخی معماری اولین هنری به شمار می‌آید که توانست خود را با مفاهیم اسلامی سازگار نموده، از طرف مسلمانان مورد استقبال قرار گیرد. توجه مسلمانان به این هنر موجب گردید تا سالها به عنوان تنها هنر اسلامی به درج مفاهیم دینی و مذهبی اسلامی پردازد. این امر تا آنجا ادامه یافت که در ذهن اغلب مردم با شنیدن واژه هنر اسلامی اولین چیزی که مورد توجه قرار می‌گیرد، معماری اسلامی است. (Wilber, 1955; 132). در این میان معماری دوره صفویه را می‌توان به عنوان عصاره معماری اسلامی و حاصل تجربیات معماران مسلمان در طی تقریباً ده قرن اقتدار اسلام در کنار توجه به آموزه‌های معنوی موجود در فرهنگ ایرانی معرفی کرد. (Encyclopedia Iranica, 1982; 49)

پژوهش اخیر ضمن بررسی تاریخی مجموعه‌ی گنجعلی خان کرمان که در عصر صفویه بنا شده است، به بررسی نقوش تزئینی به کار رفته در این سردر می‌پردازد.

تحلیل زیبایی شناسی نقوش و کتیبه‌های این سردر به این شیوه است که، ابتدا به تحلیل زیبایی نقوش هندسی و کتیبه‌هایی که در ستون‌های دوطرف این سردر نقش بسته‌اند، پرداخته شده و سپس نقوش نمادین و گردانی که در بالای این سردر دیده می‌شوند، از لحاظ زیبایی شناسی تحلیل و بررسی شده‌اند.

در نتیجه این بررسی این مهم استباط می‌شود که تعامل و هماهنگی به کار رفته در نقوش تزئینی این سردر، در نوع خود بسیار در خور توجه است، چرا که همگی این نقوش جهت نشان دادن یک هدف به گونه‌ای زیبا و هماهنگ با یکدیگر به تصویر در آمده‌اند، که این هدف چیزی جز نشان دادن وحدت در کثرت نیست.

بررسی تاریخی، مذهبی و هنری مجموعه گنجعلی خان کرمان

دوران حکومت صفوی دوران شکوفایی اقتصادی کرمان بود که شهر از صورت یک قلعه نظامی خارج شد و بناهای بسیاری شامل: مسجد، بازار، آب انبار، کاروانسرا، حمام، مدرسه و ضرایخانه ساخته شد (باستانی پاریزی، ۱۳۶۸، ۶۷)، به طور کلی سیک معماری در دوره صفویه رو به سادگی هرچه بیشتر دارد. هنده‌سنه‌بنا ساده است و شکل‌ها و خط‌های شکسته به جای خطوط پیچ در پیچ گذشته متداول است و از پیمون بندی و تناسبات یکسان در ساختمان استفاده شده است. اما تکنیک‌های تزئینی متنوعی از قبیل آجرکاری، کاشی کاری، کتیبه نگاری، گچ بری، آینه کاری، تزئینات چوبی و حتی برخی از عناصر معماری مانند تویزه‌های کاذب، مقرنس و سه کنج در حد کمال خود در این دوره مورد استفاده

معماران و هنرمندان قرار گرفت که در این بین بنای مجموعه گنجعلی خان کرمان از این امر مستثنی نمی باشد. (پیرنی، ۱۳۶۹: ۲۷۹).

از موقوفات و بناهای مهم گنجعلی خان حاکم کرمان می توان باغ بیرم آباد و مجموعه گنجعلی خان را نام برد. گنجعلی خان که از حکام مشهور زمان شاه عباس بود از سال ۱۰۰۵ تا ۱۰۲۹ ه.ق حاکم کرمان بوده است و پس از او نیز پسرش حکومت کرمان را داشت. حوزه حکومتی گنجعلی خان از مرز فارس تا سرحد قندهار کشیده می شد و تمام کرمان و بلوچستان و قائنات و سیستان را در بر می گرفت. او بیش از حکمرانان زمان شاه عباس به شاه نزدیک بود. در زمان حکومت او در کرمان اقدامات اساسی و مهمی انجام شد. راههایی که به دریا ختم می شد امن و امان شد و تجارت رونق گرفت. (Sykes, 1902: 147)

مجموعه گنجعلی خان بروی دکان ها و خانه های قدیمی شهر که اسناد خرید آنها نیز موجود می باشد مابین شهر قدیم و محلات شمالی شهر احداث می گردد. این مجموعه در طی سالهای ناآرامی اوایل حکومت قاجار و در حمله آقامحمدخان به کرمان آسیب دید و طی سالیان بعد نیز به دلیل تغیراتی که در عملکرد آن داده شده بود در خطر نابودی قرار داشت ولی خوشبختانه در دهه های اخیر بازسازی شده و در وضعیت خوبی به سر می برد؛ این مجموعه شامل بناهای زیر می باشد:

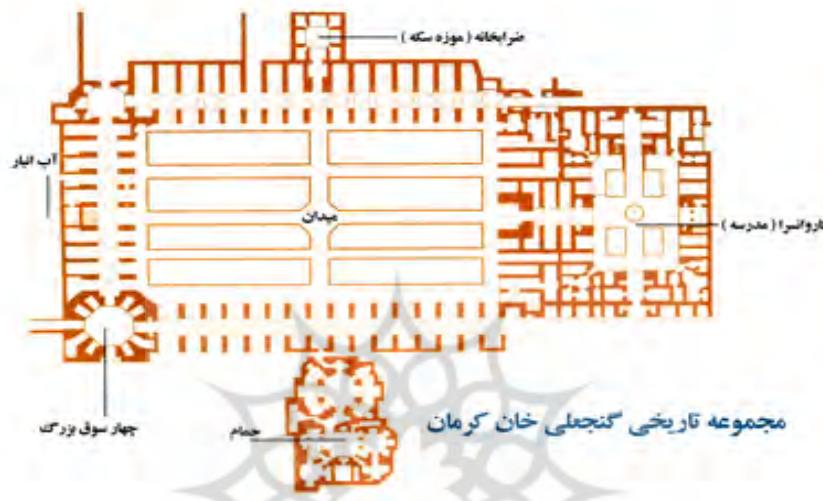
چهار سوق گنجعلی خان در محل تقاطع دو راسته شمالی جنوبی و شرقی غربی بازار قرار دارد به واسطه موقعیت خاص قرار گیری تقاطع در مسیر اصلی شهر که به چهار دروازه اصلی راه داشت و مرکزیت آن در شهر قدیم، در گذشته محل بسیار مهمی بود و به برخی از حوادث تاریخی مهم در این بخش از بازار جهت برخی از مراسم اشاره شده است. گچبری های ظریف و نقاشیهایی که گویا تصویر شهر وندان را به نمایش می گذارد در سقف این چهار سوق دیده می شود که به زیبایی این مکان افزوده است.

حمام گنجعلی خان در بازار جنوبی واقع شده است. این حمام مجموعه شیوه های مختلف معماری و تزئینات با فضای مناسب و مردم وار است.

ضرابخانه در ضلع شمالی میدان و مقابل حمام قرار دارد، شکل آن هشت ضلعی و عبارت است از یک اتاق چهار زاویه.

مسجد کوچکی در ضلع شمال شرقی میدان و کنار کاروان سرا واقع شده است. داخل این مسجد با سنگ بر جسته، گچبری بر جسته و رنگین و نقاشی روی گچ تزئین شده است

(bastani pariz, ۱۳۶۸: ۱۳۴)؛ با توجه به این که در دوران صفویه مذهب شیعه به عنوان مذهب رسمی ایران اعلام شد آن چه که در دوران صفویه در معماری صفویه اتفاق می-افتد توجه به مذهب شیعه و نوعی تصوف است که این توجه در بناهای متعلق به این دوران به وفور قابل مشاهده است (شایسته فر، ۱۳۸۴: ۸۹).

(www.ahl-ul-bayt.org, 2/4/2013, 4pm)

کاروانسرای گنجعلی خان

کاروانسرای گنجعلی خان مرکز تجارتی مهمی بوده و از نظر معماری دارای ویژگی‌های خاصی است. از جمله وجود دو حیاط در طبقه دوم ساختمان که حجره‌هایی در اطراف آن قرار دارد. وجود این دو حیاط خلوت در طبقه بالا از موارد نادر معماری ایران است، برخی معتقدند که این حیاط‌ها و حجره‌های دور آن نشان‌دهنده این است که این مکان مدرسه بوده است اما استاد پیرنیا خلاف این عقیده را دارد. البته معماری این بنا به خصوص در طبقه پایین نشان از عملکرد مدرسه ندارد، چون در حیاط پایین حجره‌هایی که محل درسی طلاب باشد دیده نمی‌شود. (bastani pariz, ۱۳۷۰: ۵۹)

از این بنا به نام سرای گنجعلی خان نیز یاد شده است. سرا به معنای محلی بوده که تجار عمده فرش در آن مشغول به کار بوده اند و هر کس برای خود حجره‌ای داشته است، مثلاً

فرش فروشان یا پارچه فروشان که اجناس خود را به میزان زیاد به مغازه داران یا تجار داخلی و خارجی می فروختند در این سرا جمع می شدند و کار می کردند. زمانی که عملکرد این بنا به صورت کاروانسرا بوده نیز دارای رونق تجاری و بازارگانی نیز بوده و بازارگانان داخلی و خارجی در آن منزل می کردند و کالاهای خود را عرضه می کردند.

وجود نقشهایی مانند اژدهایان و ققنوسها و تصویر درناها، شغالان، قوچها، گربه سانانی که غزالان را شکار کرده اند در درگاههای این عمارت دیده می شود که در قابنهای تاقچه ای بیضی شکل جای گرفته اند و یا در میانه نقوش گردن اسلیمی و ختایی آمده‌اند، این نقوش را برگرفته از نقش مایه های چینی و همچنین نقشایه هایی که مستقیماً از قالی - های هم دوره به عاریه گرفته شده اند می دانند. (bastani parizzi، ۱۳۶۷: ۷۸)

طاقچه های تزئینی داخل حیاط کاروانسرا

حیاط کاروانسرا به شکل هشت ضلعی نامنظم است که در وسط آن حوض هشت گوشهای واقع شده، دورتا دور حیاط حجره‌های دو طبقه وجود دارد و مقابل هر حجره ایوان کوچکی است. در چهار سمت شمال، جنوب، مشرق و مغرب حیاط، چهار سردر با قوس بزرگی واقع شده است. لچکی‌های بالای این قوس‌ها و قوس حجره‌ها کاشی کاری شده است. در اینجا علاوه بر کاشی کاری شاهد تلفیق کاشی و آجر هستیم که فضایی ملائم و دلچسب را به وجود آورده است.

نقوش لچکی‌ها متنوع و شامل انواع نقش مایه‌های گیاهی، حیوانی، اسلامی و اندامهای افسانه‌ای است. ترکیب بنده این طاقچه‌ها و محل قرارگیری آنها و عجین شدن با فضای اطراف و همچنین نقوش و رنگهای به کار رفته در آنها همگی معرف مهارت هنرمندان این عصر است. (جوادی، ۱۳۸۷: ۴۵)

نقوش به کار رفته در لچکی‌های حیاط کاروانسرا به دو دسته تقسیم می شود:

- لچکی‌هایی که در آنها تنها از نقوش اسلامی و ختایی جهت تزین بهره برده شده است. (تصویر ۲)
- لچکی‌هایی که در آنها علاوه بر عناصر گل و بوته از نقوش نمادین و افسانه ای بهره برده شده است. (تصویر ۳)

تصویر ۲. لچکی داخل حیاط کاروانسرا (منبع: نگارندگان)

تصویر ۳، لچکی سردهای شمالی و جنوبی داخل حیاط کاروانسرا (منبع: نگارندگان)

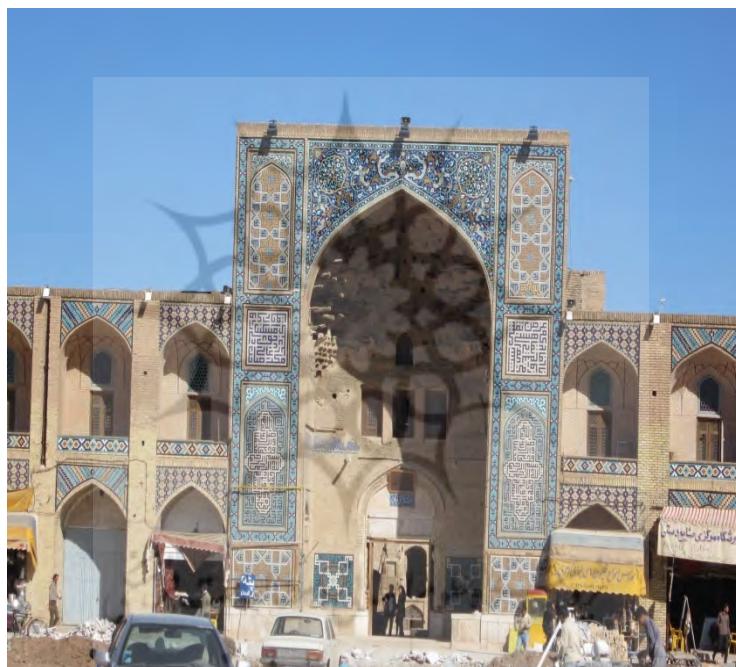
بررسی زیبایی شناسی سه عامل کتیبه، نقوش هندسی و نمادین در سردر کاروانسرا پس از بررسی مختصراً که از تزئینات کاشیکاری داخل کاروانسرا انجام شد، در این بخش به بررسی کاشیکاری سردر کاروانسرا که در نوع خود بی‌نظیر است، پرداخته می‌شود.

در این سردر سه عامل کتیبه، نقوش هندسی و نمادین در ترکیبی بی‌نظیر و هماهنگ با یکدیگر دیده می‌شوند. در این قسمت جهت بررسی زیبایی شناسی این سردر ابتدا به

صورت جداگانه هر یک از این سه عامل بررسی می‌شوند، سپس به مسئله زیبایی شناسانی، که در ترکیب این عوامل به وجود آمده است، پرداخته می‌شود.

بررسی زیبایی شناسی تزئینات کتیبه و نقوش هندسی سردر

کتیبه‌ها و نقوش هندسی ترسیم شده در این سردر، ستونهای این سردر را به چهار قسم تقسیم کرده است، که شامل دون نقش در قاب مستطیل و دو نقش دیگر در قاب مربع است. خط به کار رفته در این کتیبه‌ها از نوع خط بنایی می‌باشد. کلمات و عباراتی که در این سردر به کار رفته است قابل توجه می‌باشد به گونه‌ای که این کلمات و عبارات شامل: اسماء مبارکه، آیات قرآنی و اشعار ادبی می‌باشد. (تصویر ۴)

تصویر ۴، نمای کامل از سردر کاروانسرای گجعلی خان کرمان، (منبع: نگارندگان)

بررسی تزئینات نقوش هندسی سردر

در تزئینات هر یک از ستون‌های این سردر دو قاب دیده می‌شود که هر دو به نقش‌های هندسی یکسانی تزئین شده‌اند تنها با این تفاوت که یکی در قاب مربع و دیگری در قاب مستطیل شکل گرفته است. نقشی که با قاب مربع ترسیم شده است در ابتدای ستون، قسمتی

که ستون به زمین متصل می شود، قرار داد، و قاب مستطیل شکل با همان تزئینات و عبارات کتیبه‌ای در بالاترین قسمت ستون نقش شده است. حال اگر مخاطب، این اثر را با دیده دل بنگرد، می‌یابد که طراحان این نقوش در انتخاب شکل این قابها و نحوه قرار گیری آنها چه زیبا و متفکرانه عمل کرده‌اند.

نقوش هندسی به کار رفته در این دو قاب از نوع هشت و سلی معقلی می‌باشد که کتیبه‌هایی را با نامهای مقدس الله، محمد (ص) و علی (ع) را در قالب این نقوش ایجاد کرده است. در این دو قاب ما شاهد نقش شمسه‌ای هستیم که از چرخش نام محمد (ص) ایجاد شده است، (تصویر ۵) تجسم بصری و نمادین «شمسه» (خورشید) جایگاه مهمی را در هنر ایران به خود اختصاص داده و در دوران متمادی مورد توجه هنرمندان قرار گرفته است. در بیشتر آثار هنر اسلامی این نقش دیده می‌شود. نقش شمسه با توجه به معنای این آیه از قرآن که: الله نور سماوات و الأرض، به عنوان نمادی از الوهیت و نور وحدانیت اشاره دارد. علاوه بر این در بسیاری از منابع مذهبی و ادبی، خورشید (آفتاب) را نماد پیامبر اسلام، حضرت محمد (ص) ذکر کرده‌اند؛ این ایده ممکن است از مفهوم آیه ۱۷۴ سوره نسا اخذ شده باشد:

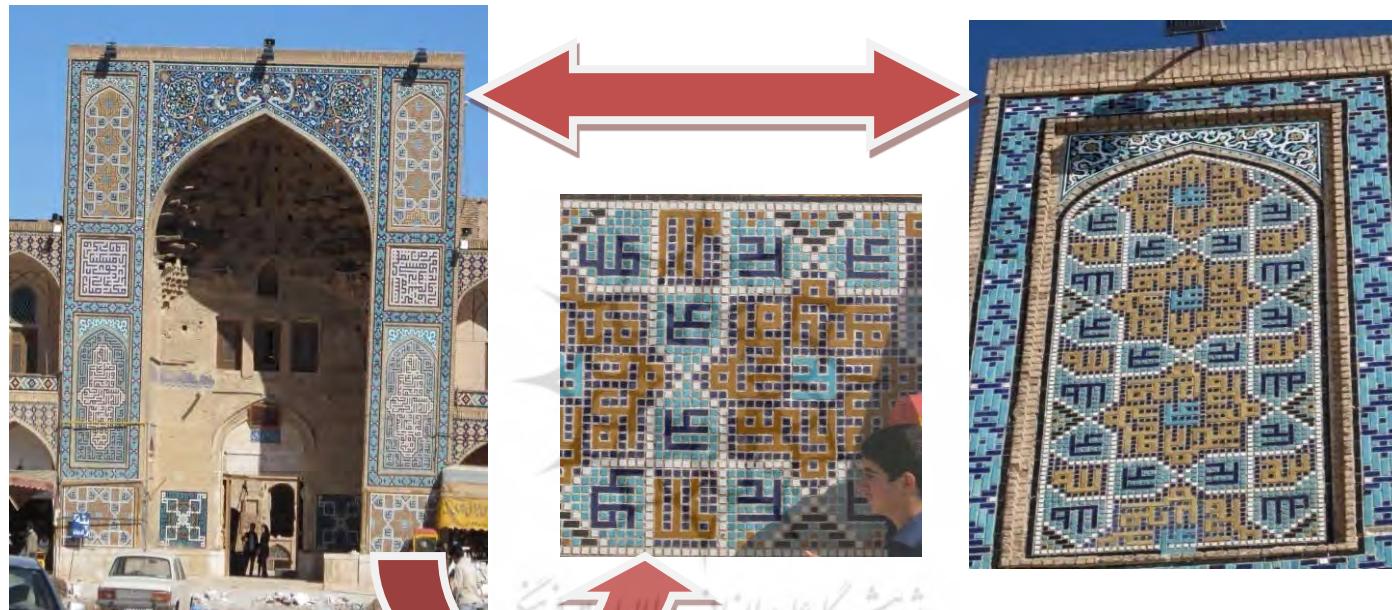
يا ايها الناس قد جاتكم برهان من ربكم و انزلنا اليكم نوراً مبينا (ای مردم برای هدایت شما از جانب خداوند برهانی محکم آمده رسولی با آیات و معجزات فرستاده شد، نوری تابان به شما فرستادیم (ترجمه الهی قمیه ای) در این آیه خداوند پیامبر را دلیلی محکم و نوری تابان معرفی می‌کند. در مواردی نقش شمسه با استفاده از تکرار کلمه «محمد»، ترکیبی از ستاره‌های پنج، شش، هشت و ضلعی را داخل حلقة شمسه به وجود می‌آورد که یکی از زیباترین نقوشی هستند که در بیشتر آثار و بناهای دوره اسلامی به چشم می‌خورند.

نقش بصری «محمد» در کیان هنر اسلامی حامل و منشاء اصیل ترین شکل هنر قدسی در اسلام است، هنرمندان علاوه بر حفظ مفاهیم نمادی با توجه به شکل نقش محمد (ص) و هماهنگی سطوح، با تکرار آن با اصول اساسی زیباشناسی هنر اسلامی به تزئین بناها و دیگر آثار پرداخته‌اند. لطفاً تکرار نقش محمد (ص) آرامشی روحانی را عرضه می‌دارد (خرائی، ۱۳۸۱: ۴۵).

ترکیبات کلمه الله، محمد (ص) و علی (ع) در این نمونه‌ها انعکاس دهنده اعتقادات مسلمانان شیعه زمان می‌باشد و روشن می‌سازد هر آن کس به عشق خداوند معتقد باشد

می‌بایست به دوستی پیامبر(ص) و امام علی(ع) اعتقاد داشته باشد. ترتیب نامهای الله، محمد و علی در تمام دوران اسلامی به کار برده شده است اما مشخصاً استفاده از نام علی(ع) در بناهای ساخته شده عصر صفوی بیشتر می‌باشد. این نام مقدس حتی هم ردیف اسمی الهی و صفات خداوند جای گذاری گردیده تا نشان‌دهنده ارج و قرب وی در نزد شیعیان باشد(شاپیوه فر، ۱۳۸۶: ۲۸).

با توجه به مطالب ذکر شده در بالا می‌توان این چنین استنباط کرد که قرار گرفتن قاب مربع شکل در پایین ترین قسمت ستون یعنی در اتصال ستون به زمین، می‌تواند اشاره‌ای داشته باشد به نماد این شکل (مربع)، چرا که یکی از نمادهای این نقش زمین است و چهارگوش آن نمادی از چهار عنصر: آب، باد، خاک و آتش می‌باشد، (اردلان، ۱۳۸۰: ۱۱) با توجه به معنای نمادین و مکان قرارگیری این نقش می‌توان این احتمال را داد که طراحان این نقش تنها به فکر تزئین صرف سردر این بنا نبوده اند. چرا که به دنبال راهی برای بیان هدف خود بوده‌اند، که همان رساندن مخاطب اثر به ورای معنای ظاهری است. به این شیوه که با آوردن اسماء متبکره در قالب تزئینات هندسی در این قاب مربع شکل که در پایین ترین قسمت ستون این سردر یعنی در اتصال به زمین قرار دارد هدف خود را در اوج زیبایی بیان می‌کنند به این صورت که برای رها شدن از بند این زمین خاکی و رسیدن به معنای حقیقی اول خدای خود را به واسطه‌ی فرستادگانش یعنی محمد(ص) و علی(ع)، بشناس. با تکرار همین عناصر در قاب مستطیل شکل که در بالاترین قسمت ستون این سردر قرار دارد و در قسمت بالا به قوس جناغی شکل منتهی می‌شود پیام هنرمند کامل می‌شود یعنی ادامه دادن به این شناخت در طول زندگی و در نهایت رسیدن به افلک و حقیقت الهی. (تصویر ۵)

تصویر ۵، تریئنات هندسی (منبع: نگارندگان)

پژوهشگاه علوم انسانی و عالیات زبانی
پردیس جامع علوم انسانی

علاوه برزیابی بصری و معنایی کاربرد تزئینات هندسی در این دو قاب، جلوه رنگ‌های به کار رفته در این اثر نیز بسیار چشم نواز و زیباست. انتخاب دو رنگ زرد و آبی در این دو قاب نیز هوشمندانه بوده است، چراکه نمادی از رنگ‌های مکمل در هنر اسلامی هستند، آبی را نمادی از آسمان و کیهان و زرد را نمادی از زمین می‌دانند. همچنین رنگ‌های طلایی که نمادی از نور است همراه با آبی باعث جذابیت و انتقال مفاهیمی خاص به مخاطب می‌شود (شاپرکه فر، ۱۳۸۰: ۶۵).

انتخاب رنگ زرد شمسه که از چرخش نام محمد (ص) ایجاد شده است و رنگ آبی نام علی (ع) در مرکز شمسه که همچون نگینی فیروزه ای می‌درخشد، چه زیبا و هدفمند انتخاب شده‌اند به گونه‌ای که می‌تواند حاوی این پیام باشد که: محمد(ص) نور نبوت بود و علی(ع) ادامه دهنده راه و هدف پیامبر (ص).

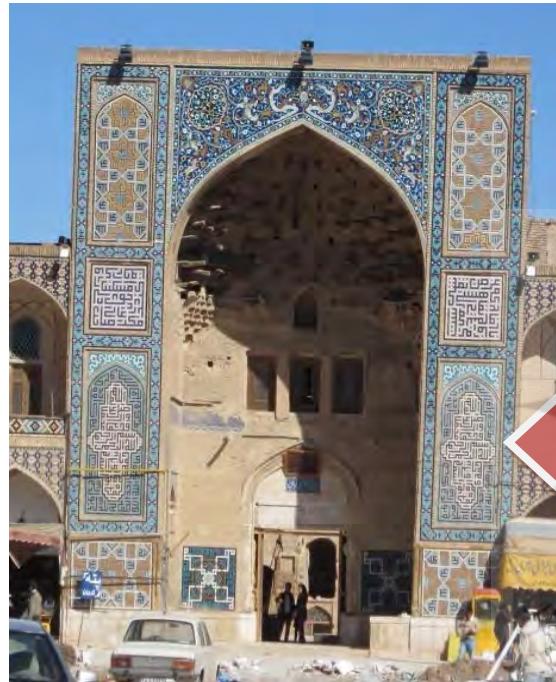
بررسی کتیبه‌های سردر

دو قاب دیگر در ستون‌های این سردر مشاهده می‌شود که دو کتیبه را دربر می‌گیرند، که یکی در قاب مربع و دیگری در قاب مستطیل شکل گرفته‌اند. با توجه به این مطلب که این دو قاب مانند دو قاب پیشین که به بررسی آنها پرداخته شد در ارتباط با هم نیستند، در نتیجه در این بخش به صورت جداگانه به بررسی هر یک از آن‌ها پرداخته می‌شود.

بررسی کتیبه مستطیل شکل

قاب مستطیل شکل دیگری که در تزئینات این سردر چشم را می‌نوازد، قابی است که درون آن نقش موج خط دار مقلعی ترسیم گشته است. انتخاب این نقش علاوه بر این که جهت نگاه مخاطب را به سوی بالا سوق می‌دهد توجه او را به آیات قرآنی نوشته شده در این کتیبه نیز جلب می‌کند.

در قسمت میانی این نقش آیه (بسم الله الرحمن الرحيم) دیده می‌شود و در بالای این آیه دعای صلوات نوشته شده است، متأسفانه نوشته‌زیرین بسم الله خوانده نشد ولی به احتمال زیاد از روی برخی از کلمات این نوشته بر می‌آید که مضمون این نوشته نیز حمد و سپاس خداوند باشد. اطراف این نقش را سوره توحید و آیه صدق الله العلي العظيم در بر گرفته، که در قابی جناغی شکل نوشته شده است. خطوط به کار رفته در این سردر همه از نوع کوفی بنایی است. (تصویر ۶)

دانشگاه علوم انسانی و مطالعات
رئال حامد علوم انسانی

تصویر ۶. کتیبه مستطیل شکل

آیه بسم الله الرحمن الرحيم که در بخش مرکزی این نقش نگاه مخاطب را به خود جلب می کند گویی این مطلب را متذکر می شود که: خدای سبحان، قرآن و سوره را با نام خود می گشاید و بدین گونه، ادب شروع کار با نام خدا را به انسانها می آموزد. احتمالا هنرمند با قرار دادن این آیه در بخش مرکزی این نقش بر این موضوع تأکید می کند.

در بخش بالای بسم الله دعای صلوات نوشته شده است. این دعا یکی از معروف‌ترین دعاها در میان مسلمانان شیعه است که در هر موقعیت و زمانی قرائت می شود. به طور کلی مسلمانان شیعه با این دعا پروردش می یابند و بزرگ می شوند.

صلوات دعایی است که ابتدا خطاب به حضرت محمد(ص) و سپس به خاندانش که شامل حضرت فاطمه و امام علی(ع) اولین امام شیعه، امام حسن(ع) صابر زمان و امام حسین(ع) شهید کربلا و سپس دیگر امامان شیعه ارجاع داده می شود(شایسته فر، ۱۳۸۴: ۷۸). رنگ نقش مرکزی این قاب به رنگ سفید است و رنگ سفید نشانی از قداست و پاکی و آرامش است، همچنین پرمغناطیرین رنگ در عالم روحانی است. گویی دریچه‌ای است که به سوی پاکی و قداست گشوده شده است و حضور آیه بسم الله و همچنین دعای صلوات که در این نقش به دیده‌ی مخاطب آمده است او را متذکر می شود که: برای رسیدن به این معنویت و عالم سراسر پاکی اول خدای خود را یاد کن سپس محمد و خاندان او را که پاکترین و مقدس‌ترین انسانها بر روی زمین بوده اند را درود فرست.

حضور رنگ سفید بر روی رنگ آبی معنویت و شکوه این پیام را چندین برابر کرده است. از آنجایی که آبی رنگ عالم مثال است و وسعت درون و بی کرانگی آسمان را نشان می دهد کلام و نقشی را که با هم روی این رنگ می نشیند، به زیبایی آن کلام و نقش می افزاید.

سوره توحید که نقش مرکزی را همچون نگینی در بر گرفته است از یگانگی و مطلق بودن خدا می گوید، اخلاص، محور آیات این سوره است که ما را از هر چه غیر خداست جدا کند و به خدایی که واحد است متصل گردداند. همچنین مخاطب را از حضوری صادق و بلند مرتبه آگاه می کند. طراحان نقوش این سردر با نوشتن کلام الله بر روی زمینه آبی و هماهنگ با نقش مرکزی و زمینه ای جناغی شکل اوج زیبایی را به مخاطب هدیه می کند چراکه از ترکیب معنایی این سوره با زمینه آبی رنگش فضایی سراسر معنوی را ایجاد کرده که قداست و پاکی را در بر گرفته است.

بررسی کتیبه‌ی مربع شکل

دو کتیبه، یکی در ستون راست سردر و دیگری در ستون چپ سردر به شکل مربع وجود دارد که عبارات هر یک از این کتیبه‌ها شامل یک بیت شعر می‌باشد که با توجه به ایات هر دو کتیبه مشخص می‌شود که این دو بیت شعر در راستای یکدیگر سروده شده‌اند.

این کتیبه‌های مربع شکل نه تنها بروی سردر کاروانسرا نقش بسته‌اند بلکه سردرهای دیگر مجموعه گنجعلی خان که به ضرابخانه، آب انبار و حمام منتهی می‌شوند نیز مزین به این کتیبه‌ها با همان ویژگی‌های کتیبه‌های سردر کاروانسرا می‌باشند. متأسفانه شاعر این اشعار ناشناخته است.

در دو بیت شعری که در کتیبه‌های سردر کاروانسرا نوشته شده‌است، تنها موفق به خواندن یک بیت از آن شعر شده‌اند و متأسفانه بیت دوم آن خوانده نشد. بیت خوانده شده که در کتیبه سمت راست سردر می‌باشد شامل این بیت است:

غرض نقشی است که از ما بازماند که هستی را نمی‌بینیم بقایی (تصویر ۷)

از جمله ایات دیگر این مجموعه، دو بیت شعری است که بروی سردر ضرابخانه در کتیبه‌های مربع شکل که همانند کتیبه‌های سردر کاروانسرا می‌باشند، نقش بسته‌اند که عبارتند از:

چون نامه جرم ما به هم پیچیدند
بردنده میزان عمل سنجیدند
بیش از همه کس گناه ما بود ولی
ما را به محبت علی بخشیدند

دو بیت دیگری که بروی سردر حمام نقش بسته است عبارت است از:

گربرانی و گرم بnde و مخلص خوانی
روی نومیدیم از حضرت سلطانی نیست
نا امید از در لطف تو کجا شاید رفت
تو بیخشای که در گاه تو را ثانی نیست

تصویر ۷، کتیبه های مربع شکل (منبع: نگارندگان)

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

با توجه به معنای ایات به کار رفته در سردرهای این مجموعه، که شامل لطف و کرم خداوند و امید به بخشش او و همچنین واسطه قرار دادن علی (ع) و توسل جستن به او که مورد توجه و احترام خاص شیعیان است، احتمالاً در بیت دومی که از سردر کاروانسرا خوانده نشده از لطف و رحمت حق سخن رفه است؛ به طور کلی می‌توان از آوردن اینگونه گونه اشعار در این مجموعه اینگونه استنباط کرد که نه تنها معنای باطنی و درونی آیات و اسماء متبرکه که در دل نقوش هندسی جای داده شده‌اند و تزئین شده‌اند در هماهنگی با معنای این نقوش آمده‌اند بلکه اشعار به کار رفته در این سردر و به کلی در این مجموعه نیز همگی در راستای همان هدفی سروده و به کار برده شده که آیات و نقوش تزئینی به کار برده شده اند و این هدف چیزی جز هماهنگی معنایی که در اشکال هندسی، آیات قرآنی، اسماء متبرکه و اشعار ادبی دیده می‌شود، نیست. بدین ترتیب این هماهنگی که در معنای باطنی اشکال و آیات و اشعار دیده می‌شود باعث به وجود آمدن زیبایی هم از جهت بصری و هم از جهت معنایی شده است.

جهت اثبات فرضیه‌ای که در بالا آورده شد می‌توان به آوردن اشعار در قالب کتیبه‌ای مربع شکل اشاره کرد که بر تأثیر معنوی و بصری این ایات افزوده است، چرا که مربع در مفاهیم ستی هنر اسلامی، نمادی از تعادل است، به این معنی که هر چهار ضلع آن به یک اندازه می‌باشد در نتیجه عدالت به وضوح در این شکل هندسی قابل مشاهده است. در اینجا طراح نقوش کاشی این بنا از این دیدگاه بهره جسته و علاوه بر این که در معنای اشعار به بیننده لطف و بخشش خداوند را یادآور می‌شود، بلکه از جهت بصری این اشعار را در قابی مربع شکل به دیده‌ی مخاطب می‌کشاند تا عدالتی را که در این لطف و کرم است نیز متذکر شود، همچنین با آوردن نام علی(ع) در این اشعار معنای عدالتی که به این نقش هندسی داده، ملموس تر می‌شود، چرا که علی(ع) سراسر عدالت بود.

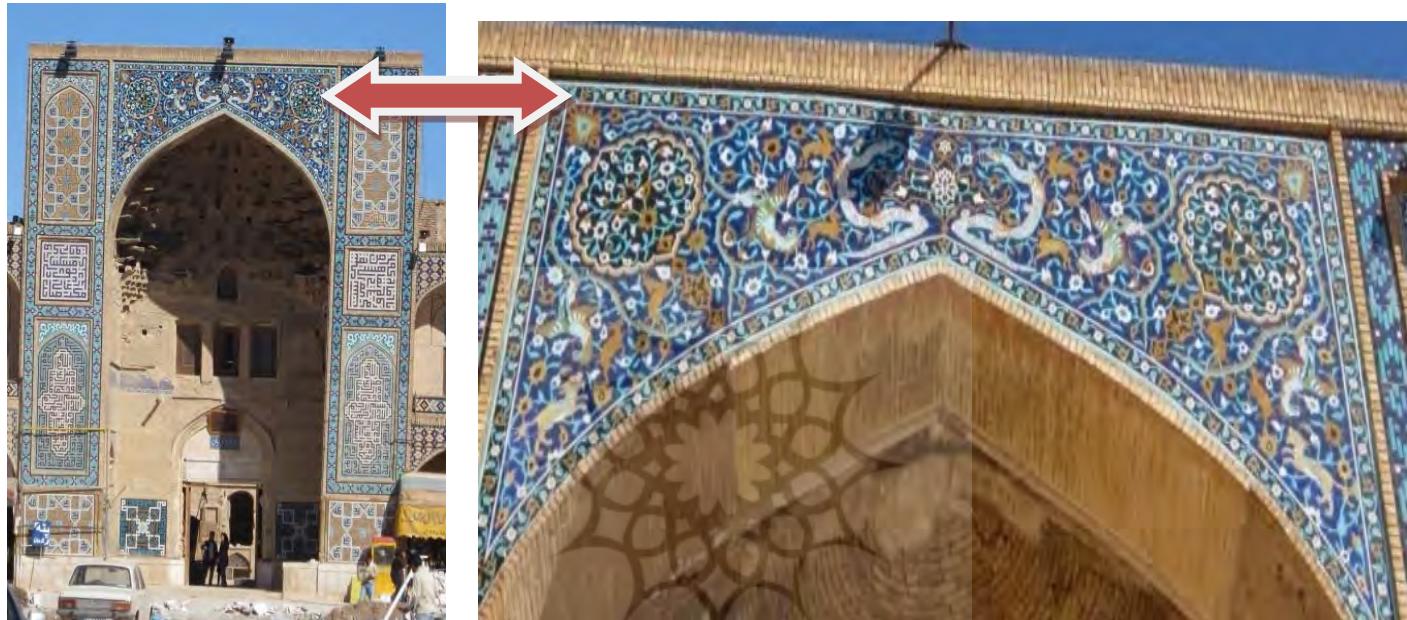
ویژگی بصری و معنایی دیگری که در این کتیبه قابل بررسی است رنگ سفید زمینه این کتیبه است که می‌تواند نمادی از لوح سفید و پاک دل مؤمن باشد که سخن حق و شایسته بر روی آن نقش می‌بندد.

بررسی زیبایی شناسی نقوش گردان و نمادین سردر کاروانسر نقوش این قسمت از سردر به گونه ای هماهنگ در ترکیبی گردان و سراسر حرکت نقش شده‌اند. زمینه اثر با نقوش گردان گل و بوته ای پر شده است. در میان این نقوش، نقش

حیواناتی از قبیل شیر و آهو و گوزن مشاهده می شود که در حال حرکت به تصویر کشیده شده‌اند، همچنین نقش دو اژدهای سفید رنگ که با حرکتی قوس مانند که نقش مرکزی را در بر گرفته‌اند نیز در این قسمت دیده می‌شوند. از دیگر نقوش این قاب، تصویر دو ترنج است که نقش دو سیمرغ در دو طرف هر یک، از این ترنجها دیده می‌شود (تصویر ۸).

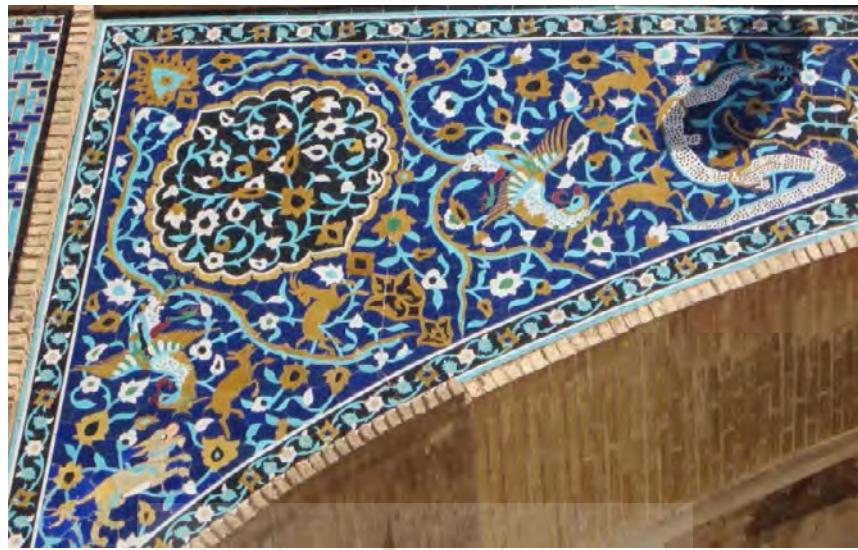
نقطه مشترکی که در ترکیب این اشکال تزئینی وجود دارد و تأثیر بسیاری بر روی زیبایی این بخش از سردر داشته است، عنصر حرکت است که در تمامی این اشکال تزئینی وجود دارد. تعریفی که هنر اسلامی از حرکت دارد این گونه است: حرکت از جهت نقص آغاز می‌شود تا به هدف خود که کمال است برسد، در نتیجه حرکت از اولین لوازم رسیدن به تعالی به شمار می‌رود و برای متعالی شدن باید به دنبال حقیقت بود. (پور جعفر، ۱۳۸۱: ۱۶۷) در جهت تفسیر خطوط مارپیچ اسپیرال هایی که به انواع گل و بته تزئین شده اند نیز تفاسیر بسیار زیادی در هنر اسلامی آمده است، از جمله اینکه: حرکت مارپیچ و دورانی نمادی است از ذکر حرکت به سوی الوهیت و رهایی از عالم اسفل، حرکتی موزون و عقلانی است که دور یا بازگشت به نقطه اول را، همچون دایره تکرار نمی‌کند. موضوع مهم این حرکت، صعودی نهفته در این نقش است (پور جعفر، ۱۳۸۱: ۱۸۶). احتمالاً تصویر حیواناتی که از گوشه‌ی پایین این قاب سردر نقش شده اند و تا مرکز این قاب دیده می‌شوند خود بی‌جهت نبوده است، زیرا نقش کردن این حیوانات می‌تواند در راستای همان پیام حرکت از نزول به صعودی باشد که در تفسیر نقوش مارپیچ آمده است.

جهت اثبات فرضیه بالا می‌توان این گونه استنباط کرد که، در این قاب سردر، دیگر تصویری از گرفت و گیر حیواناتی که در قابهای تزئینی داخل کاروانسرا بودند، وجود ندارد بلکه فرار این حیوانات از دست حیوانی درنده به تصویر کشیده شده است. نقش این گریز و فرار از پایین ترین بخش این قاب دیده می‌شود به گونه‌ای که در قسمت بالای این قاب سردر دیگر حیوان درنده ای تصویر نشده است، گویی این حیوانات برای رسیدن به مکانی امن در تلاشند و آن را در قسمت بالا و مرکز یافته‌اند، به گونه ای که چشم مخاطب با دنبال کردن این حیوانات در حال فرار حرکت از پایین ترین نقطه قاب این سردر تا بالاترین نقطه‌ی این قاب را القاء می‌کند (تصویر ۹).

تصویر ۸، نمای کامل از قاب بالای سردر کاروانسراء، (منبع: نگارندگان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

تصویر ۹. بخشی از قاب سردر کاروانسرا، (منبع: نگارندگان)

از جهت زیبایی معنوی که در پیام این نقش است شاید این چگونه می‌توان استنباط کرد که: ای انسان از خوبی نفسانی و حیوانی خود فرار کن آنگاه بین چگونه فضایی امن و سراسر زیبا به تو هدیه می‌شود.

بررسی سه عنصر نمادین (سیمرغ، اژدها و ترنج)

هر سه این عناصر که در بخش نقوش سیال و گردن سردر کاروانسرا دیده می‌شوند، در لچکی‌های سردرهای شمالی و جنوبی داخل حیاط کاروانسرا نیز دیده می‌شوند، البته با اندکی تفاوت در چگونگی به تصویر کشیدن این نقوش. به این صورت که در هر یک از لچکی‌های سردرهای شمالی و جنوبی داخل حیاط کاروانسرا چهار اژدها و چهار سیمرغ دیده می‌شود که در حال تقابل با یکدیگر نقش شده اند، در صورتی که در سردر این کاروانسرا چهار سیمرغ و تنها دو اژدها دیده می‌شود که به صورت مستقل از هم نقش شده‌اند (تصویر ۱۰ و ۱۱).

سیمرغ در اساطیر نمادی است از خرد و آگاهی، و در اساطیر ایران اژدها نمادی است از شر چرا که در اساطیر چین نمادی است از خیر و برکت. احتمالاً تقابل این دو نقش در لچکی‌های داخل حیاط کاروانسرا برگرفته از معنای نمادین این دو نقش در ایران است، یعنی تقابل بین خیر و شر؛ حضور مستقل دو نقش سیمرغ و اژدها به تصویر کشیده شده

سردر کاروانسرا کاملاً مشخص می‌کند این دو تصویر دیگر نمی‌توانند نمادی از تقابل بین خیر و شر باشند. تصویر دو اژدهای سفید رنگ که رو در روی یکدیگر بر پیشانی سردر کاروانسرا نقش شده اند و نقش مرکزی این قاب سردر را در بر گرفته اند احتمالاً می‌تواند دو معنا و مفهوم را در بر داشته باشد. اول این که گفته شده است این نقش اقتباسی است از نقشهای پارچه و فرشهای تجار چینی که جهت اقامت در این کاروانسرا به سر می‌بردند، (جوادی، ۱۳۸۷: ۴۵) حال این که نماد این نقش در شرق دور خیر و برکت و حاصلخیزی است، در نتیجه این نقش با این تفکر بر پیشانی سردر کاروانسرا به دیده مخاطب می‌نشیند که امید خیر و برکت برای تجار می‌کند.

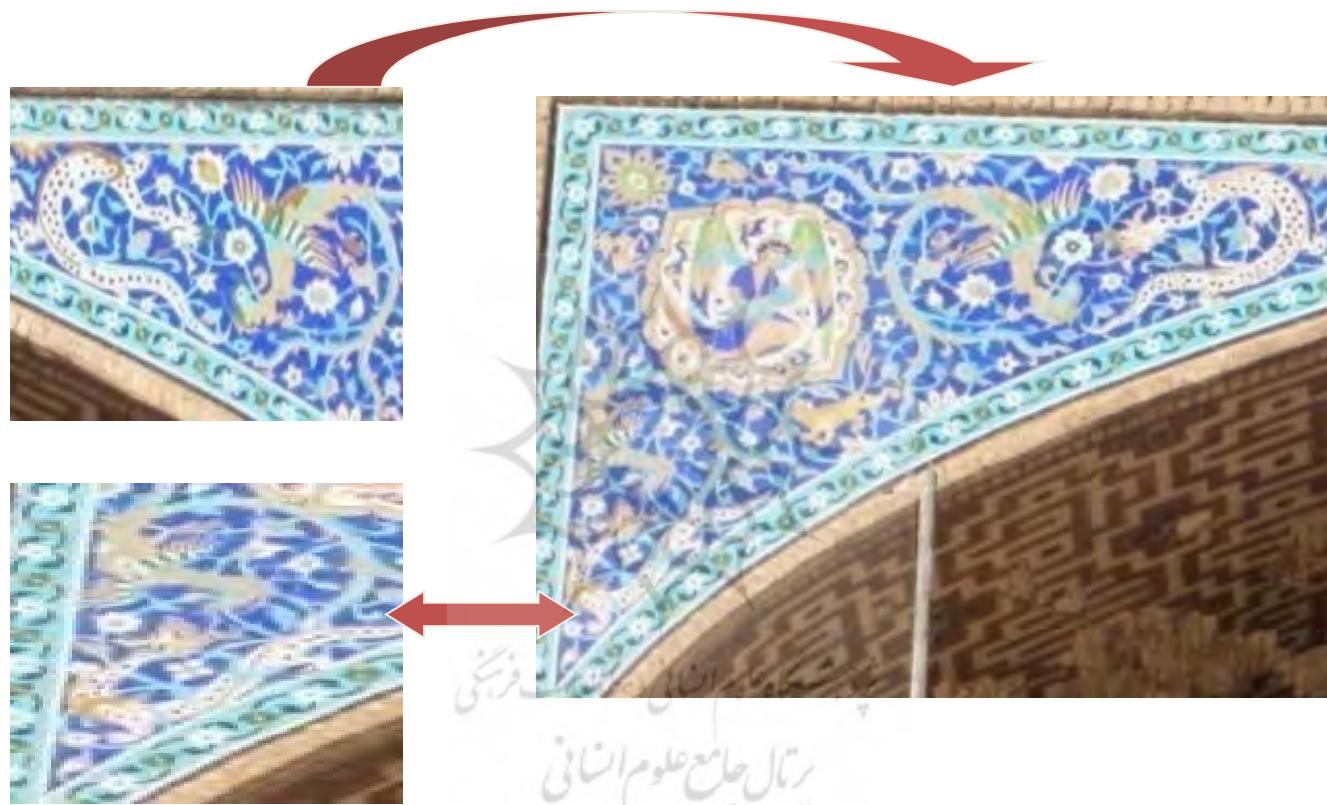
دومین معنایی که این نقش می‌تواند داشته باشد در جهت تطبیق با نقش اژدهایی است، که در تقابل با سیمرغ در لچکی‌های داخل حیاط کاروانسرا نقش شده است؛ بدین صورت که دو سیمرغ و اژدهایی که در تقابل با یکدیگر نقش شده‌اند در دو طرف ترنجی دیده می‌شوند که داخل آن فرشته‌ای به حالت زانو زده کودکی در بر دارد، که این نقش می‌تواند بر گرفته از تصاویر مسیحی حضرت مریم و عیسی (ع) باشد که در اینجا به شیوه نگارگری ایرانی اجرا شده است. تصویر این ترنج بر پشت شیری دیده می‌شود که می‌تواند به کلی معنایی خاص به این شیر و ترنج سوار شده بر پشت این شیر بدهد، بدین صورت که به احتمال زیاد می‌تواند معنایی از شیر و خورشید باشد. یعنی شیری که نماد حضرت علی (ع) است و خورشید که نمادی از خورشید نبوت یعنی پیامبر (ص) است و تصویر کودکی که در دستان فرشته است احتمالاً می‌تواند پیامبر (ص) باشد که به دنیا اسلام هدیه شده است؛ با توجه به این تفاسیر و حالت حرکت بدن سیمرغ و اژدهای در حال تقابل که دوازیری را در دو طرف این ترنج ایجاد کرده اند، توجه مخاطب را به نقش داخل این ترنج معطوف می‌کنند که احتمالاً تمام هدف و مقصد قرارگیری این نقوش در کنار هم نیز همین بوده است (تصویر ۱۰)؛ حال با توجه به تفاسیر بالا این گونه استنباط می‌شود که نقش اژدها و سیمرغ ترسیم شده در لچکی‌های داخل حیاط کاروانسرا در جهت جلوه دادن و ایجاد توجه به نقش ترنج بوده است، در صورتی که نقش اژدهای ترسیم شده بر پیشانی سردر کاروانسرا به صورت مستقل در جهت ایجاد تمرکز بر نقش مرکزی قاب این سردر است که بالاترین نقطه‌ای این قاب را در بر می‌گیرد (تصویر ۱۱).

با توجه به این موضوع که تمامی نقوش در این قسمت از قاب سردر همگی به حالت سیال و دایره وار نقش شده‌اند نمادی از آسمان و ملکوت، سبکی و تحرک روح می‌دهند

که نقش دایره وار ترنجی که با همان گل و بته زمینه تزئین شده است این معنا و مفهوم را بیشتر متجلی می کند(تصویر ۱۱) در اینجا دیگر خبری از جدال بین خیر و شر نیست، بلکه سیمرغ ها به حالتی آزاد و رها در این قاب نقش شده‌اند که حالتی از همان سبکی را القا می کنند و نقش دو اژدهای رو در رو هم که نقش مرکزی را در بر گرفته اند مانند نوک پیکانی هستند که بالاترین نقطه‌ی آسمان را نشان می دهد. یعنی همان هدفی که از قرار گرفتن تمامی نقوش این سردر در جهت نشان دادن آن در کنار هم نقش شده اند.

بیشترین تأکید رنگی در قاب این بخش از سردر رنگ آبی می باشد که نمادی است از فضایی سراسر روحانی و معنویت حال این که بیشترین تأکید بر روی رنگ سفید در این قسمت در نقش نمادین اژدها دیده می شود که در بالاترین قسمت این سردر و در دو طرف نقطه مرکزی آن قرار دارند، گویی این نقش تأکید بر پاک و مقدس بودن همان نقطه‌ای می کند که سراسر وجود مؤمن در وصالش در حرکت و تکاپو است.

تصویر ۱۰، نقش اژدها و سیمرغ در لچکی های داخل حیاط کاروانسرا. (منبع: نگارندگان)

تصویر ۱۱، نقش دو ازدها و چهار سیمرغ در سردر کاروانسرا، (منبع: نگارندگان)

پژوهشگاه علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم اسلامی

نتیجه گیری

یکی از مجموعه های زیبا که شاهکاری از معماری و تزئینات عصر صفوی را در ایران به نمایش گذاشته است، مجموعه گنجعلیخان است که از نظر تنوع، تازگی و مهارت در نقش پردازی و شیوه تزئین از جمله آثار بار ارزش این عصر در کرمان می باشد.

تکراری که در نقوش هندسی نقش شده بر روی ستونهای این سردر مشاهده می شود مانند نقش شمسه که نسبت به دیگر نقوش هندسی به کاررفته در این سردر بیشتر به چشم می خورد، همچنین تکرار در نقوش تزئینی گردان بالای سردر مانند نقش گل و بته که سراسر زمینه این قاب سردر را پوشانده است، احتمالاً نمادی از ذکراست چرا که در هنر اسلامی از تکرار به عنوان نماد ذکر سخن رفته است. گویی تکرار نقش گل و بته در حرکت پیچان اسپیرالها که نمادی از سیر الی الله است این را متذکر می شود که همواره در این راه از ذکر و یاد خدا غافل نشو، همچنین پیامی که در تکرار نقش شمسه است نیز، مشابه همین امر می باشد. البته با این تفاوت که آوردن نام پیامبر، حضرت علی(ع) و نام الله در دل نقوش هندسی این امر را ملموس ترکرده است. با این تفسیر این گونه می توان استنباط کرد که نقوش سیال و پیچان قاب بالای سردر همان نماد و هدفی را دنبال می کنند که نقوش هندسی نقش شده بر روی ستون های دو طرف این سردر دارند.

در این سردر نه تنها حرکت در نقوش گردان گل و بته ای و همچنین نقوش نمادین و حیواناتی که در بالای سردر نقش بسته اند دیده می شود بلکه حرکت در نقوش هندسی به کاررفته در این سردر نیز به شیوه ای هنرمندانه به کار برده شده است؛ به این صورت که نقش شمسه ای از چرخش نام محمد(ص) ایجاد شده اند، همچنین نقش موج در قاب های ستون این سردر گویی مانند نقش پیکانی است که نگاه را از پایین به سمت بالا سوق می دهد، کتیبه ای که در دل این نقش جای گرفته است و به آیه بسم الله، صلوات و سوره توحید مزین گشته است در این قسمت می تواند نمادی از حرکت صعودی باشد که به همراه ذکر آمده، بدین صورت که این نقش نه تنها چشم سر مخاطب را به سمت بالا سوق می دهد بلکه با دیدن آیات چشم دل مخاطب به سمت زیبایی های مطلق سوق داده می شود. اینها همه نمادی از حرکت است، حرکتی نمادین شده در قالب اشکال هندسی و کتیبه ها. با توجه به این مطلب می توان این گونه استنباط کرد که نه تنها نقوش سیال در قسمت بالایی قاب سردر چشم مخاطب را به نقطه ای مرکزی و بالاترین بخش از این قسمت سوق می دهد بلکه نقوش هندسی تصویر شده بر روی ستون های این سردر نیز در راستای همان هدف

یعنی رسیدن به نقطه و آغاز زیبایی ها یعنی سیر الى الله نقش شده اند. در تمامی نقوش به کاررفته در این سردر سراسر هماهنگی وجود دارد که همگی در جهت شناخت آن زیبایی مطلق همنوا شده اند در نتیجه اینها نقش های خیالی و آبستره نیستند بلکه همگی از مفاهیم مقدس و والایی برخوردار می باشند که نه تنها به دیده سر زیبا می نمایند بلکه انسان را به فکر فرو می برد تا دیده دل خود را باز کند و زیبایی معنوی آنها را درک کند.

ترکیب این نقوش، نمادها و کتبه ها، نشانگر فرهنگ، هنر، ایده ها، آرمان ها، معنویات و حتی دغدغه های زمینی هستند که وقتی با یکدیگر همراه باشند و مرحله به مرحله مورد توجه قرار گیرند، ساختاری مشابه وادی ها و گذرگاههای عرفانی را در ذهن مخاطب تداعی می کنند که به سادگی نمی توان از کنار آنها گذشت. در اینجا جای بسی تأمل است که امروزه تزئینات مکان های عام المنفعه رو به سوی بی هویتی می روند به گونه ای که دیگر نشانی از تزئینات اسلامی - ایرانی در این مکان ها دیده نمی شود، تزئیناتی که با روح مخاطب گره بخورد و برایش با هر بار دیدن تازگی داشته باشد و روحش را پرداز دهد. در آخر این پیشنهاد می شود که مسئولین می باشند با تحقیق و بررسی بیشتر بر روی این موضوع تمرکز کنند که مبادا این بی هویتی آنچنان در روح نسل جوان امروز و آینده تأثیر گذار باشد که دیگر معنا و مفهوم آثار گذشتگانش را درک نکند بلکه می باشندی با کاربرد مستمر این نقوش و نمادها با شیوه ای جدید و جذاب، در مکان های تفریحی و عام المنفعه همواره ذهن کنچکاو و پویای نسل جوان امروز و آینده را به تکاپو وادرد و او را برانگیزد برای شناخت، شناختی که او را سوق دهد به زیبایی مطلق.

شرح تصاویر

تصویر ۱، نقشه مجموعه گنجعلی خان کرمان (www.ahl-ul-bayt.org .)
(2/4/2013, 4pm)

تصویر ۲، لچکی داخل حیاط کاروانسرا با نقوش گل و بوته (منبع: نگارندگان)

تصویر ۳، لچکی سردرهای شمالی و جنوبی داخل حیاط کاروانسرا با نقوش نمادین و افسانه ای (منبع: نگارندگان)

تصویر ۴، نمای کامل از سردر کاروانسرا گنجعلی خان کرمان (منبع: نگارندگان)

تصویر ۵، تزئینات هندسی در دو قاب مربع و مستطیل (منبع: نگارندگان)

تصویر ۶، کتبه های مستطیل شکل مزین شده به آیات الهی (منبع: نگارندگان)

تصویر ۷، کتیبه های مریع شکل مزین به اشعار ادبی (منبع: نگارندگان)

تصویر ۸، نمای کامل از قاب بالای سردر کاروانسرای گنجعلی خان (منبع: نگارندگان)

(

تصویر ۹، بخشی از قاب سردر کاروانسرا (منبع: نگارندگان)

تصویر ۱۰، نقش اژدها و سیمرغ در لچکی های داخل حیاط کاروانسرا (منبع: نگارندگان)

تصویر ۱۱، نقش اژدها و سیمرغ در قاب سردر کاروانسرا (منبع: نگارندگان)

منابع

الهی قمشه‌ای، مهدی(۱۳۸۰) ترجمه قرآن، نشر روزنہ

اردلان، نادر(۱۳۸۰). حس وحدت، ترجمه حمید شاهرخ، تهران، نشر خاک
bastani parizzi، محمد ابراهیم(۱۳۳۶) فهرست آثار تاریخی کرمان، کرمان، سازمان
حافظت آثار باستانی

_____. (۱۳۶۷) وادی هفتود، انتشارات انجمن آثار ملی، تهران، نشر اساطیر

_____. (۱۳۶۸) گنجعلی خان. چاپ سوم، تهران، نشر اساطیر

_____. (۱۳۷۰) کرمان در قلمرو تحقیقات ایران، کرمان، مرکز کرمان شناسی
پورجعفر، محمد رضا (۱۳۸۱) بررسی ویژگی های حرکت دورانی ماربیچ «اسلامی نماد
تقدس، وحدت و زیبایی»، فصلنامه علوم انسانی دانشگاه الزهرا، سال دوازدهم، شماره
۲۰۷-۱۸۴. صص ۴۳

جوادی، شهره (۱۳۸۷) بررسی و تحلیل تزئینات معماری در مجموعه گنجعلی خان، نشریه
باغ نظر، تهران. بهار و تابستان ۸۷، صص ۳۵-۵۱

خرزائی، محمد (۱۳۸۲) نمادگرایی در هنر اسلامی. هنر اسلامی: مجموعه مقالات به اهتمام
محمد خرزائی، تهران، مؤسسه مطالعات هنر اسلامی
شایسته فر، مهناز (۱۳۸۰) جایگاه قرآن، حدیث و ادعیه در کتیبه های اسلامی، فصلنامه
علمی و پژوهشی مدرس، تهران، دانشگاه تربیت مدرس، صص ۵۷-۹۴
_____. (۱۳۸۴)، هنر شیعی، تهران، مؤسسه مطالعات هنر اسلامی

_____، (۱۳۸۶) تجلی نام علی (ع) در کتبیه های ابینه اصفهانی، کتاب ماه هنر، صص ۲۱-۲۲

Encyclopedia of Iranica, (1982), ed.E. yarshater, London
Nasr, S.H, (1987), *Islamic Art and Spirituality*, State University of New York Press
Sykes, sir percy, (1902), *8000 mites in perse*, London, john moray
Wilber, D, (1955), *the Architecture of Islamic IRAN*, Princeton
www.ahl-ul-bayt.o

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی